

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plutarchu Chairōneōs Ta Sōzomena Panta

Continens Moralia

Plutarchus

Francofurti, 1620

Amatoriæ narrationes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1372)

Tragediam huius calamitatis vxor admodum artificiose egit: tamen noctu desiderio visendi ad maritum ventitavit, nemine obseruante, & tantum non apud inferos cum eo consuevit. Exactis septem mensibus, facta spe impetrandæ veniæ, veste, tonsura & capitis redimiculo ignotum redditum obvijs Romam perduxit. Sed re infecta, in suam is specum rediit: ipsaque cum eo maiorem temporis partem sub terra exigens, interdum Romam iuit, amicis & necessariis, mulieribus se visendam præbens. Et, quod creditu difficilimum est, cum ijs lauans sefellit, vterum gerens. Nam medicamentum, quo mulieres comam inuigentes faciunt auri in morem rutilam & fulvam, pinguedinem habet, qua caro siue fit grandior siue rarefcit, itaque diffunditur quasi, & maior fit eius moles: hoc illa in cæteris membris vsa affatim, attollens se & turgidum celauit ventris onus. Partus verò dolores sola ipsa pertulit lænæ in morem, ad maritum in foueam sese abdens: natosque duos, vt sic loquar, catulos educauit. peperit enim filios duos, quorum alter in Ægypto occubuit, alter nuper admodum Delphis nobiscum fuit, nomine Sabinus. Ipsam Cæsar interfecit: sed cædis pœnas dedit, exiguo temporis spacio tota stirpe ipsius funditus interempta. Nullam enim rem hoc facto tristiores istud tulit imperium: neque fuit, cur vllius rei aspectum magis & dij & genij auersarentur. Miserationem quidem spectantibus ipsa exemit magnanimitate sua & grandiloquentia, quibus maxime irritauit Vespasianum. desperata enim salute, mortem suam commutationem vocauit: dixitque suauius sibi fuisse in tenebris & sub terra viuere: quam ipsum videre imperio potiri. Hæc aiebat pater finem disputationi de Amore fuisse impositum in vicinia Thespiensium. Visum enim fuisse quendam de Pæsiæ socijs Diogenem, qui concitato gressu accederet. Tum Socraticum dixisse adhuc eminens venienti. Non sane puto, Diogenes, bellum nunciaturus ades. Illum vero respondisse: Bona verba. quin vos nuptijs iam conceptis pergitis celerius, sacrificium absentia vestra morantes: Ibi omnes exhilaratos fuisse, demto Zeuxippo, quis ægritudinem animi non dissimularet. Is tamen iam, vt apparet concessit Ismenodoræ: nuncque vltro coronatus & alba veste indutus, ei ad deum accedenti ductor est. Eamus ergo. Nimirum vero, aiebat pater eamus, vt rideamus hominem, & Deo supplicemus, non enim obscurum est, quin præsens lætusque adsit ijs quæ aguntur.

A τὰ μὲν οὖν διὰ τῆς γυναικὸς τραγῳδίας συνειργαζομένη τῇ δόξῃ τῶν παλαιοῦν ἐκείνων δι' ἰδεῖν ποτοῦσα ὑπερῶς ἤχετο, καὶ πάλιν ἐπέμνησεν. ἐκ δὲ τούτου λαυθάνουτος τῆς δόξης, ὀλίγον ἀπέδει σιωπῆν ἐν ἄδου τῶν ἀνδρῶν πάλιν ἐξῆς ἐπὶ ἀμύλων. ἐν οἷς κατακλάσασα τὸ Σαβῖνον ἐδήτη καὶ κυρεῖ καὶ κατὰ δέσει τῆς κεφαλῆς ἀγνώσον, εἰς Ρ' ἰλίω ἐκρίμισε μετ' ἐαυτῆς ἕναν ἐνδεδυμένην. παρεξάσασα δὲ οὐθέν, αὐτῆς ἐπέμνησεν: καὶ τὰ μὲν πολλὰ ἐκείνη σιωπῶν ὑπερῶς γῆς, ἀφ' ἑξῆς οὗτος εἰς πόλιν ἐφοίτα ταῖς φίλαις ὄρωμένη καὶ οἰκειῆς γυναικί. ὃ δὲ πύργων ἀπίστοτατον, ἐλατῆ κούρου λαυθάνου μὲν τῆς γυναικῶν. ὃ γὰρ φάρμακον ὅτι κίμωλον αἰγυνάκης ἐναλειφόμενα ποιοῦσι χυροσφῆν καὶ πυρραῖ, ἡ δὲ λίπασμα ἄρροπιόν η' ἄρρωπιόν ἄρροπιον, ὡς τε οἱ ἀφ' ἑξῆς ἰλίω ἡ δὲ δόξω πῶν ἐμποιεῖν. ἀφ' ἑξῆς δὲ χυροσφῆν τούτω παρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τῶν σώματος, ἀφ' ἑξῆς οὗτος ἐναπιμπλάμνον ἀπέκρυπτε τὸ τῆς γυναικῶν. τὰ δὲ ὠδῖνας αὐτῆ καὶ ἐαυτῆς διλιέγγεν ὡς τῶν ἐν φωνῶν λέαμα καταδύσασα παρὸς τὸ ἀφ' ἑξῆς, καὶ τῆς ἡμετέρας ὑπερῶς ἀπὸ σκύμνοισι ἀρρένας: δύο γὰρ ἔτεκε. τὸ δὲ ἡμῶν οὐ μὲν ἐν Αἰγύπτω πῶν ἐτελεύτησεν, ὃ δὲ ἔτερος δὲ τῆς γυναικῶν ἐγένετο ἐν Δῆφωσι παρ' ἡμῖν, ὄνομα **C** Σαβῖνος. ἀποκτείνῃ μὲν οὖν αὐτῆν ὁ Καῖσρ: ἀποκτείνῃ δὲ δίδωσι δίκην, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τῆς ἡμέρας πύργων δὲ δὲ δὲ ἀγαρῆντος. ὁ δὲ γὰρ ἕλεκεν ἡ τότε ἡγεμονία σκυροσφῆν, ὁ δὲ μᾶλλον ἔτερον εἰς ἑξῆς ἡμετέρας καὶ δαίμονας ὄφιν ἀποφραφίωται. καὶ πῶν τῶν οἰκτον δὲ δὲ τῆς γυναικῶν ὁ γὰρ ἀλέον αὐτῆς καὶ μεγαλήτηρον, ὅτι καὶ μάλιστα παρὸς ἕμω τὸ Οὐέσπασιανόν ὡς ἀπέγνων τὸ σωτηρίας παρὸς αὐτὸν ἀλλαγῶν κελδούουσα. βεβιωκένα γὰρ ὑπερῶς σέτρω καὶ τῆς γῆς ἡδὲ ἡ βασιλεύοντα ἐκείνων. ἐν τούτῳ μὲν ὁ πατὴρ ἔφη τὸ παρὸς ἕρωτος αὐτοῖς τελεύτησεν λόγον, τὸ Θεσπιῶν ἐφῆς οὖσι: ὁ φησὶ καὶ τὸ παρὸν οἰκτον ἡ βιάδω παρὸς αὐτοῖς ἕνα τῶν Πειοῦ ἐταίρων **D** Διογῆν. τῆς δὲ Σωκράτου παρὸς αὐτὸν ἐπὶ πόρρωθεν εἰπόντος, Οὐ πόλεμόν γε ὡς Διογῆς ἀπαγγέλων, ἐκείνων, Οὐκ ἀφῆμῆστε, φαίμαι, γὰρ μὲν ὄντων, καὶ παρὸς ἕμω τῶν ὡς ἡμᾶς τῆς ἡμετέρας ἀειμυρούσης: πῶν τῶν μὲν οὖν ἡδὲ τῆς Ζεῦσιππον ὁ ἕρωτος ὅτι χαλεπὸς ἐστὶ. παρὸς μὲν οὖν ὡς ἐν τῶν, συνειργήσῃ τῇ ἰσμηνοδώρα: καὶ ἴδων ἐκείνην ἐφῆσεν καὶ λακόν ἰμάτιον λαβὼν, οἷος ἐστὶν ἡγεῖσθαι δι' ἀγρᾶς παρὸς τὸ θεόν. ἀλλ' ἰώμην ναὶ μά Δία, τὸ παρὸς εἰπεῖν, ἰώμην, ὡς πῶν ἐπεφῆλαφῆ μὲν ὁ ἀνδρῶν, καὶ τὸ θεόν ὑποκυνήσω μὲν. δὲ ἡλος γὰρ ἐστὶ καὶ **E** ἕρωτος καὶ παρὸν ὁ μὲν τῆς τῶν παρὸς ἡμετέρας.

PLVTARCHI
amatoria narrationes.

FLAVIARXOU
Ερωτικῆς διηγήσεις.



ALIARTI, quæ vrbs est Bœotiz, puella fuit pulcritudine eximia, nomine Aristoclea, filia Theophanis. Hanc ambiuerunt Strato Orchomenius, & Callisthenes Aliartius. de his Strato cum opulentior erat, tum magis amore virginis victus. viderat. n. eam lauante apud Lebadeã in fote Hercyne, canistrũ in sacrificio gestaturã louis regis.



FΛΑΡΤΩ τῆς Βοιωτίας κόρη τις γίνετο καλλὴ ἕρωτος ἐπεσασα, ὄνομα Αἰσάκλεια. θυγάτηρ δὲ τοῦ Θεοφάνους. ταῦτι μὲν τῶν Στράτων Ὀρχομενίου καὶ Καλλισθέους Αἰλιάρπος. πλοισιῶπερος δὲ τοῦ Στράτων, καὶ μάλιστα ἡ τῆς παρθένου ἡπιότητος. ἐτύχμα γὰρ ἰδὼν αὐτὴν ἐν Λεβαδείᾳ λουομένην ὑπὲρ τῆς κρήνης τῆς Ἑρκυῆς. ἐμελλε γὰρ τῶν Διὸς τῶν βασιλέως ἐκείνου φορῆν.

ἀλλ' ὁ Καλλιθένης γε πλέον ἐφέρετο· ἡ γὰρ καὶ ἡδὴ πρὸς
 σήκων τῆ κέρη. ἀπορῶν δ' τὰ πρῶτα ἡμεῖς ὁ Θεοφάνης
 (ἐδέδει γὰρ τὸ Σβάτων, πλούτω τε καὶ ἡδὴ φροῦν
 ἀπόρων ἀγαθῶν τῶν Βοιωτῶν) πῶς αἰρεῖν ἐβού-
 λετο τὰ Θεοφάνη ὅτι βέλαι. καὶ ὁ Σβάτων (αἰεπέ-
 πεισο γὰρ ὑπὸ τῶν τῆς παρθένου οἰκετῶν, ὡς πρὸς αὐτὸν
 μάλλον ἐκείνη ῥέποι) ἠξίου ἐπ' αὐτῆ ποιῆσαι τῆ γαμου-
 ρύην πῶς ἐκλογίω. ὡς δ' τῆς παιδὸς ὁ Θεοφάνης ἐπυ-
 θάνετο ἐν ὅσῃ πόρων, ἢ δ' τὸ Κημιθέειω πρὸς ὑκρινεν,
 διότι μὲν ὁ Σβάτων δῆλος ἦν βαρέως φέρων πῶς ἀπι-
 μίαν. ἡμέρας δ' ἀγαλιπῶν δύο, πρὸς ἤλθε τὰ Θεοφάνη
 καὶ τὰ Κημιθέει, ἀξίων πῶς φιλίαν αὐτῶ πρὸς αὐ-
 τοῖς ἀγαφολάθεσθαι, εἰ καὶ τῶ γάμου ἐφρονήθη ὑπὸ δαμ-
 μονίου υἱός. οἱ δ' ἐπῆνοιον τὰ λεγόμενα, ὡς τε καὶ ὅτι τῶ
 ἐστῆσαν τῶ γάμον παρεκάλου αὐτὸν. ὁ δ', παρεσκθα-
 σμένος ἐπαίρων ὄχλον, καὶ πλήθος οὐκ ὀλίγον θεραποί-
 των, διεσπαρμένους πρὸς πύτοις, καὶ λαοθάροντας, ἕως
 ἢ κέρη κατὰ τὰ πάτρια ὅτι τῶ Κισσέσθαι καλουμένω
 κρύβω κατὰ τῆς νύμφης τὰ πρὸς τέλεια ἡσύστα· πό-
 τε δ' ἠ στυδραμόντες πόρτες οἱ λαχόντες ἐκείνοι στυ-
 λάμεθαι αὐτῶ. καὶ ὁ Σβάτων εἶχετο τῆς παρθένου· ἀν-
 τελαμβαίετο δ' (ὡς εἶχες) ὁ Κημιθένης ἐν μέρῃ, καὶ οἱ
 σὺ αὐτῶ, ἕως ἔλαθεν ἢ παῖς ἐν χερσὶ τῶ ἀτελέωντων ἀγα-
 φθαρεῖσα. ὁ Κημιθένης μὲν οὖν πρὸς ἀγαθῶν ἀφανῆς
 ἐχρῆτο, εἴτε ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἑαυτὸν, εἴτε φυγὰς ἀπελ-
 θῶν ἐκ τῆς Βοιωτίας. οὐκ εἶχε δ' οὖν τις εἰπεῖν ὅ, ἢ καὶ ἐπε-
 πόνθη. ὁ δ' Σβάτων φανερώς ὅτι κατέσφαξεν αὐτὸν τῆ παρ-
 θένω.

ΦΙΛΩΝ τῶν Πελοποννησίων ὅτι πηδύμενος δ' ἐχθρῶν
 Ἀργείων πόλιν τῶ πατεῖδα τ' ἑαυτῶ ἡγεμονίαν τῶν λοι-
 πῶν Βουλόμενος, πρὸς ἐπεβούλῃσε Κορινθίους. πέμ-
 νας γὰρ ἦται παρ' αὐτῶ νεδύιας χιλίους, τῶς ἀκμῆ ἀγα-
 φέρων καὶ ἀνδρείων. οἱ δ' πέμποισι τῶς χιλίους, στρατηγὸν
 αὐτῶ ἀποδείξαντες Δέξανδρον. ἐν γὰρ δ' ἔχων ὁ Φίδων
 ὅτι πῶσθαι ὑπότοις, ἢ ἔχοι Κόρινθον ἀπὸν τῶσθαι, καὶ τῆ πόλιν
 χρεῖσθαι, (πρὸς τῶσθαι γὰρ τῶσθαι ὅτι κατέσφαξεν ἑσθθαι
 ἢ ὅλης Πελοποννήσου) τῶ πρὸς ἔξιν ἀνέθετο τ' ἐπαίρων υἱόν.
 ἡ δ' καὶ Ἀβρων ἐν αὐτοῖς. οὐκ ἔξιν ὡν τῶ Δέξανδρου, ἐ-
 φρασεν αὐτῶ τῶ ὅτι βουλίω. καὶ οὕτως οἱ μὲν Φιλῶσιοι
 πρὸς τῆς ὅτι πῶσθαι εἰς τῶ Κόρινθον ἐσθθαι. Φίδων δ' ἀνδ-
 ρῶν ἐπειρῶτο τ' πρὸς ὄντα, καὶ ὅτι μέλῳς ἐζητεῖ. δέσας δ' ὁ
 Ἀβρων φάγει εἰς Κόρινθον, ἀναλαβὼν τῶ γυναικῶ καὶ τῶς
 οἰκέσθαι, ἐν Μελίωσιν καὶ τῶ Κόρινθίων χῶσθαι. ἐνθα
 καὶ παῖδα ἡγήσας, Μελίωσιν πρὸς ἡγήσθαι, ἀπὸ τῶ πό-
 που γέμενος ὑπόσθαι αὐτῶ. ὑπόσθαι δ' ἢ τῶ Μελίωσιν ὑὸς Ἀ-
 κταίων γίνεσθαι, καὶ ἡγεμονίας καὶ πρὸς ὄντα τῶ ὀμηλικῶν οὐ
 πλῆθος μὲν ἐχρῶντο ἑσθθαι, ἀγαφῶν τῶ Ἀρχίας, ἡγεμονίας
 μὲν ὡν τῶ τῶ Ἡρακλειδῶν, πλούτω δ' καὶ τῆ δῆλη δυνά-
 μει λαμπαρόσθαι Κορινθίων. ἐπεὶ δ' πείθη οὐκ ἠδύιατο
 τ' παῖδα, ἐγὼ βιάσθαι καὶ στυαρπάσθαι τ' μείρεσθαι, ἐπικάμασθαι
 ὅτι τῶ οἰκίαν τῶ Μελίωσιν, πλήθος ἐπα-
 γόμενος καὶ φίλων καὶ οἰκετῶν, καὶ ἀπάγην τ' παῖδα ἐ-
 πειρῶτο. ἀντιποιουμένου δ' τῶ πρὸς καὶ τῶ φίλων, ἐ-
 πεκδραμόντων δ' καὶ τῶ γῆτόνων καὶ ἀτελέωντων, ἀτελέμενος ὁ
 Ἀκταίων διεφθάρη. καὶ οἱ μὲν οὕτως ἀπεχρῶσθαι.

φιλῶσιοι

A Callisthenes tamen praeferbatur : quod etiam generis propinquitate puellam attingeret. Theophanes in hac re animi dubius, ut qui Stratone metueret opibus ac nobilitate omnes penè Bœotos superantem, rem voluit Trophonio dijudicandam permittere. Strato, cui virginis famuli persuassissent, eam magis ad ipsum inclinare, ipsam puellam voluit optione soluta deligere vtrum vellet. Filia in omnium conspectu interrogata, Callisthenem prætulit. Statim prae se tulit Strato, iniquo se animo hunc contemptum ferre : tamen duabus interpositis diebus convenit Theophanem atque Callisthenem, petijtque ut, quando nuptias ipsi numen aliquod invidisset, tamen sibi cum ipsis amicitiam paterentur esse integram. Hi non tantum approbauerunt ipsius verba, sed etiam ad festiuitatem nuptiarum inuitauerunt hominem. Strato sociorum caterua subornata : multisque famulorum suorum submissis qui sparsim apud istos abderentur, in insidijs latuit : dum virgo ad fontem Cissoëslam (ederaceum dices) maiorum more descendens protela (quasi initiatiua nuptiarum sacra) faceret. Ibi concursu ex insidijs facto eam corripuerunt, ipso virginem tenente Stratone. Ab altera parte Callisthenes cum suis manum iniecit (quod cogitatu facile est :) puella inter eam concertationem non obseruantibus qui hac illac raptabant, perijt. Callisthenes subito amissus fuit, neque dicere quisquam potuit quid ei accidisset: siue mortem sibi ipse consciuit, siue exsulij causa Bœotiam deseruit. Strato palàm super virgine seipsum iugulauit.

PHILO quidam Argivus, cum hoc moliretur, qui patria ipsius in alias omnes Peloponnesi ciuitates imperium obtineret : primum insidias tetendit Corinthijs. Itaque misit, qui ab ijs peterent adolescentes CIO, vigore & fortitudine præstantes: ijque hos miserunt, duce Dexandro. In animo habebat Phido istos per fraudem opprimere, ut Corinthum viribus deminutam eo facilius occuparet, opportunissimam eam munitionem totius Peloponnesi futuram: & rem cum quibusdam socijs suis communicauit, inter quos erat Abro. Hic Dexandro, hospitio ipsius utenti, rem aperuit. Sic Phidasij isti ante tempus opprimendis ipsis constitutum, Corinthum evaserunt. Phido autem magno studio inquirebat quis consilium hoc ipsius prodidisset. Ideo sibi metuens Abro, Corinthum profugit, assumpta vxore & seruis, inque pago quodam Corinthiaco confedit, cui nomen erat Melissus. Ibi sibi filium natum, à loco Melissum dixit. Huius ergo Melissi F. Actæon formæ venustate & pudicitia omnes suos æquales superauit: amatusque est à plurimis, maxime Archia, qui genus ab Heraclidis ducens, opibus & potentia reliquis anteibat Corinthijs. Is cum Actæoni non persuaderet ut sibi se daret, vi rapere puerum aggressus, comestatum venit ad Melissi domum, amicorum & seruorum turba stipatus. reluctantibus autem patre & amicis, ac vicinis quoque accurrentibus, & eripere puerum nitentibus: Actæon dum vtraque pars ad se eum trahit, interit: Archias cum suis abeunt.

Meliffus cadauer filii in Corinthiorum forum cum attulisset, atq; ostētaffet & à flagitii autoribus vt pœnæ exigentur petijisset : à magistratu nihil aliud quā quod est eius miseritum abstulit. Re ergo infecta digressus, Isthmicū cōventū exspectauit. ibi cōscēsa Neptuni ara, Bacchiadas infectatus verbis, patrisq; sui Abronis beneficio commemorato, deos comprecatus, de faxis sese proiecit. Paulo post Corinthios ficitas & pestis inuasērūt. cumq; cōsuluissent de liberatione mali oraculū, misso ad eam rem ipso Archia: respōdit Deus, irā esse Neptuni, nō celsaturam, donec Actæonis mortē vlciscerētur. Hoc vbi audiuit Archias, vltro sibi exsulium à Corintho indixit, & in Siciliam nauigauit, ac Syracusas condidit. ibi cum duas filias genuisset, Ortugiam & Syracusam, per fraudem à Telepho necatus est. quo abusus ad cœdam fuerat libidinem, & qui nauī præfectus vna in Siciliam nauigauerat.

PAUPER quidam homo, nomine Scedafus, Leuctris habitauit: qui est Thespienfis regionis exiguus vicus. Filia huic fuerunt duæ, Hippo & Miletia: ab aliis Theano & Euexippa nominantur. Ipse Scedafus vir erat bonus, & hospitalis: quāquam tenui fortuna. Ergo ad se venientes duos Spartanos iuvenes, comiter hospitio excepit: qui amore puellarū correpti, audere tamen aliquid bonitate Scedafi fuerunt prohibiti. Postridie ad Pythium oraculum, quod iter instituerant, profecti sunt: cumq; Deum de iis quæ statuerant cōsuluissent, rursus per Bœotiam itinere factō in Scedafi domo diuerterunt. Ab erat tum Leuctris Scedafus. eius filia, sicut consueuerant, hospites exceperunt. ij solas nacti puellas, per vim vitiauerunt. cumque eas viderent hanc cōtumeliā iniquissime ferre, interfectas in puteum quendam abiecerunt, itaq; discesserunt. Domum reuersus Scedafus, filias nusquam videns, omnia alia quæ reliquerat salua inueniens, expedire se ex hac re nequibat. tandem cane mustitante & subinde ad ipsum accurrente, atque ab ipso ad puteum redeunte, id quod res erat, suspicatus, inventa ibi filiarum cadauera exhaustit. cumque è vicinis cognouisset, viros pridie fuisset in domum ipsius intrantes Lacedæmonios eos, quibus etiam pridem hospitium dedisset: coniecit hoc ipsorū esse facinus. quod tūc etiam perpetuo puellas laudassent, beatosq; prædicassent, quibus eæ nupturæ essent. Ergo Spartā cōtendit, Ephoris rem significaturus. Cum in Argolicā pervenisset, nocte ingruente in cauponam quandam divertit. Eodem tum venit etiam quidam senex, Orei Hestiatidis in Eubœoa ciuis. Hic cum ingemisset, diraq; Lacedæmonijs esset imprecatus: Scedafus hoc audiens, quesuit quidnā mali à Spartanis accepisset. Tum senex ita rē narrauit. Sum, inquit, Spartanorū subditus. sed missus ab eis Aristodemus qui Oreum gubernaret (harmostam illi vocant) crudeliter admodū ac nefarie egit. Nam amore filij mei captus, cum ei persuadere vitium nequireret, vim inferre aggressus est, eumq; è palæstra abripere. resistente autē pedotriba, & multis adolescentibus ad opem filio ferendam accurrentibus: tunc quidem discessit. postridie autem tiremi instructa filiū illum meū arreptum in vltiorem continētē traiecit: ibiq; libidini ipsius reluctantē cū iugulasset,

ὡς, ἐπεχείρησεν βιάσασθαι καὶ ἀπάγειν αὐτὸν τῆς παλάστρας· καλούμενος δὲ τῶ παιδοτρέβου, καὶ νεδμίσκων πολλῶν ἐκβοηθούτων, ὠδύνημα ὁ Ἀριστόδημος ἀπεχώρησε. τῆ δὲ ὑστεραίᾳ πληρώσας τεῖχη, σιωπῆραςε ὁ μειράκιον, καὶ ἐξ Ὀρέου δὲ πλῆσας εἰς τὴν περαίαν, ἐπεχείρησεν ὑβρίσασθαι. οὐ συγχωρόντα δὲ αὐτὸν ἀπέσφαξεν. ἐπιθελθὼν δὲ εἰς τὴν

A Μελίσσος δὲ τὸ νέκρον τῷ παιδὸς εἰς τὴν ἀγορὴν τῶ Κορινθίων ὄρεον ἔφερε, ἐπέδεικνε, δίκην ἀπατῆρος τῷ τῶ ταῦτα παραζάτων· οἱ δὲ πλεον ὁδὸν ἢ τὸ ἄνδρα ἠλέουσι. ἀποεμύκτος δὲ ἀναχωρήσας παρεφύλασσε τὴν πόλιν τῶ Ἰαθμίου· ἀναβάς τε ἐπὶ τῷ Ποσειδῶνος νεῶν, κατεβόα τῶ Βακχιδῶν, καὶ τῶ πατρὸς Ἀβρόνος διεργασίαν ὑπεμνήσασκε· τὸς τε θεοὺς ἐπικαλεσάμενος, ῥίπην ἑαυτὸν καὶ τῶ περὶ αὐτὸν μετ' οὐ πολὺ δὲ ἀνχμὸς καὶ λοιμὸς κατελάμβανε τὴν πόλιν· καὶ τῶ Κορινθίων παρὲς ἀπαλλαγῆς χρωμένων, ὁ θεὸς ἀψάλε, μὴ νῦν ἐπὶ Ποσειδῶνος, οὐκ ἀήσαντος ἕως δὲ τῶ Ἀκταίωνος θά-

B ναπον μετέλθοιεν. ταῦτα πυθόμενος Ἀρχίας (αὐτὸς γὰρ θεωρῶς ἦν) εἰς μὲν τῶ Κορινθον ἐκὼν οὐκ ἐπιθῆλθε, πλῆσας δὲ εἰς τῶ Σικελίαν, Συραχούσας ἐκτίσεν. πατῆρ δὲ ἡρώμμος ἐν ταῦτα θυγατέρων δυῶν Ὀρτυγίας τε καὶ Συραχούσας, ὑπὸ τῶ Τηλέφου δολοφονήσας, ὅς ἐγερονὸν μὲν αὐτῶ παιδικῶ, νεῶς δὲ ἀφηνώμμος, σιωπέλωσεν εἰς Σικελίαν.

ANHP πένης Σκεδάσος θαύματα κατ' ἄξει Λόκβα (ἐστὶ δὲ κάμιον τῆς τῶ Θεσπείων χώρας) τούτω θυγατέρες γίνονται δύο· ἐκαλοῦντο δὲ Ἰππώ καὶ Μιλητία, ἢ (ὡς ἴνες) Θεανὴ καὶ Εὐεξίωπη. ἡ δὲ χηρὸς ὁ Σκεδάσος, καὶ τοὺς ξέ-

C νοὺς ἐπιτήδειος, καὶ τῶ οὐ πολλὰ κεκτημένος. ἀφικόμενοι δὲ αὐτὸν δυοὺς Σπαρτιάτας νεαίας ὑπεδέξατο· ἄμφω δὲ ἰσχυροὺς οἱ δὲ τῶ παρθένων ἠρώμμοι, διεκαλύοντο παρὲς τὴν πόλιν ὑπὸ τῆς τῶ Σκεδάσου χηρῶς. τῆ δὲ ὑστεραίᾳ Πυθαῖδε ἀπήεσαν. (αὐτῆ γὰρ αὐτοὺς παρεύκειτο ἡ ἰδὸς) καὶ παρ' ἑω χηρῶν μὲν τῶ ἴων ἐδέοντο, πάλιν ἐπιθῆσαν αἰκαδε, καὶ χωρόντες δὲ τῶ Βοιωτίας, ἐπέστησαν πάλιν τῶ Σκεδάσου οἰκίᾳ. ὁ δὲ ἐτύχην οὐκ ἐπιθῆ μὲν τῶ Λόκβας, ἀλλ' ἀθυγατέρες αὐτοὺς ὑπὸ τῶ σιωπῆρας ἀγωγῆς τὸς ξένοις ὑπεδέξατο. οἱ δὲ καταλαβόντες ἐρήμοις τῶς χώρας, βιάζονται. ὁρῶντες δὲ αὐτῶ καὶ ὑπερβολῶ τῶ ὑβρίων χαλεπαγούσας ἀπέκτειναν, καὶ ἐμβαλόντες ἐς τὴν φρέαρ ἀπηλλάγησαν. ἐπιθελθὼν δὲ ὁ Σκεδάσος τῶ μὲν χηρῶς οὐχ ἐώρεα, πῆματα δὲ τῶ καὶ ἀφῆσεν τῶ Διέσκησῶ. καὶ τῶ παραζάμαπ ἠπόρῆ εἰς τῶς κύνος κρυζόμενος, καὶ πολλάκις μὲν παρὲς βουχούσης παρὲς αὐτὸν, ἀπὸ δὲ αὐτῶ εἰς τὸ φρέαρ ἐπιθῆσας, εἶχασεν, ὅταν ἡ, καὶ τῶ θυγατέρων τῶ νεκρῶ οὕτως ἀιμήσατο. πυθόμενος δὲ τῶ τῶ ἰδιῶν ὅτι ἴδιδεν τῶς ἡμέρας τὸς καὶ παρὲς τῶ καὶ ἀφῆσεν εἰς αὐτοὺς Λακεδαμονίους εἰσόντας, σιωπέρας-

D ελετο τὴν παραζάμαπ ἐκείνων, ὅτι καὶ παρὲς τῶ σιωπῆρας ἐπιθῆσας τῶς χηρῶς, μακαρίζοντες τὸς γαμήσοντας. ἀπῆδ' εἰς Λακεδαμόνα, τοὺς ἐφόρους ἐπευξόμενος· ἡρώμμος δὲ ἐπὶ τῶ Ἀργολικῆ, νυκτὸς καταλαμβασούσης, εἰς πῆλοδκείον ἢ κατήχη κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ παρὲς τῶς τις ἔτερος, ὁ ἡμὸς δὲ Ὀρέου πόλεως τῶς Ἐστιαπιδος· οὐ γενάσαςτος καὶ Λακεδαμονίων τῶς ποιουμένου ἀκούσας ὁ Σκεδάσος, ἐπυθῆνετο ἢ κακὸν ὑπὸ Λακεδαμονίων πεποικῶς εἶη· ὁ δὲ διηγείτο ὡς ὑπὸ τῶ μὲν ὅτι τῶ Σπάρτης,

F πεμφθεὶς δὲ εἰς Ὀρέον Ἀριστόδημος τῶς τῶ Λακεδαμονίων, ὁμότητα καὶ τῶ τῶ ἀνομιῶν ἐπιδειξάτο πολλῶν. ἔρασας γὰρ (ἐφῆ) τῶ ἑμὸν παιδὸς, ἐπὶ τῶ πείρην ἀδιώματος

καλούμενος δὲ τῶ παιδοτρέβου, καὶ νεδμίσκων πολλῶν ἐκβοηθούτων, ὠδύνημα ὁ Ἀριστόδημος ἀπεχώρησε. τῆ δὲ ὑστεραίᾳ πληρώσας τεῖχη, σιωπῆραςε ὁ μειράκιον, καὶ ἐξ Ὀρέου δὲ πλῆσας εἰς τὴν περαίαν, ἐπεχείρησεν ὑβρίσασθαι. οὐ συγχωρόντα δὲ αὐτὸν ἀπέσφαξεν. ἐπιθελθὼν δὲ εἰς τὴν

Ωρεόν δ'ω χείρο. ἐγὼ δ' ἐφ' ἔτι δ' ὡραζέειν πυθόμηνος, καὶ
 ὁ ἄμα κηδύσας, παρεγρόμην εἰς τὴν Σπάρτην, καὶ
 τοῖς ἐφόροις ἐπετύχθαι οἱ δ' λόγον οὐκ ἐποιούνο. Σκέδασος
 δ' αὐτὰ ἀκούων, ἀθύμους διέκειτο, ὑπολαμβάνων ὅτι οὐδὲ
 ἀλλ' ὅλον ἵνα ποιήσονται οἱ Σπαρτιάται. ἐν μέρει δ' τὴν οἰ-
 κίαν διηγῆσαι το συμφορῶν τὰ ξένω· ὃ δ' παρεκάλει αὐτὸν μη-
 δὲ ἐπιτυχεῖν τοῖς ἐφόροις, ἀλλ' ὑποσφραζάντα εἰς τὴν Βοιω-
 τικὴν κτίσασθαι τῶν θυγατέρων τὰ ἄφρον. οὐκ ἐπέειπε δ' ὅμως ὁ
 Σκέδασος, ἀλλ' εἰς τὴν Σπάρτην ἀφικόμενος, τοῖς ἐφόροις
 ἐπιτυχεῖν μὴδὲν ὡραζέοντων, ὅτι τοῖς βασιλέας ἴσται
 καὶ ἀπὸ τῶν ἐκείνων τῶν δημοτῶν ὡραζέοντων ὠδύρετο, μη-
 δὲν δ' ἄλλο δυνάων, ἐξ ἧς ἀφ' ἑσέως τῆς πόλεως, ἀνατείνων
 ὡρῶς ἡλίον τὸ χεῖρε· αὐτὸς δ' τὴν γλῶσσην τυπῶν, ἀνεκαλείτο
 τὰς ἐρινύσας, καὶ τέλος αὐτὸν τῆς ζῆν μετέστησεν. ὑπερβαλέμενος
 χροῶν δίκης ἐδόσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. ὅτι τῶν Ἑλ-
 ληνῶν ἀποδύτων ἦρξον, καὶ τὰς πόλεις φερούσας κατελήφε-
 ρον, Ἐπαμινώνδας ὁ Θεβαῖος ὡρῶν μὲν τὴν παρ' αὐ-
 τὰ φερούσας ἀπέσφαξε. Λακεδαιμονίων δ' ὅτι πύργον πό-
 λεμον ἐξενεγκόμεν, ἀπῆνταν οἱ Θεβαῖοι ὅτι τὰ Λακ-
 κῶν, ἀποσπόμενοι δ' ἡρώων, ὅτι καὶ ὡρῶν ἐπὶ αὐτὰ ἡλθ-
 οντες ἠρώων, ὅτι Ἄμφικτύων ὑπὸ Στεγέλου θυγατρὸς ἐλαθεῖς
 εἰς τὴν Θεβαίων ἀφίκετο πόλιν, καὶ Χαλκιδεῖς ὑποφό-
 ροι λαβῶν, ἔπαυσεν τὸ δασμόν, Χαλκιδάδοντα τὸ βασιλέα
 τῶν Εὐβοέων ἀποκτείναν. συνέβη δ' Ἐπαμινώνδας ἠπείρου
 πορτελῆ ἡμέρας ὡρῶν αὐτὸ δ' μνηστῆρα τῶν Σκεδάσου θυγα-
 τέρων. Φασὶ δ' ὡρῶν τῆς μάχης, Πελοπίδην ἐν τῶν γρα-
 τηῶν τῆς Θεβαίων γρατεύματος, ὅτι σημείοις ἴσιν οὐ κα-
 λῶς κρινομένοις θυροβουμῶν, Σκέδασον ὅτι τῆναι κατὰ τῆς
 ὑπνοῖς θάρρην κελύοντα. ὡρῶν ἀνεσθαι γὰρ εἰς Λακκῶν
 Λακεδαιμονίους, αὐτὰ τε καὶ τῆς θυγατρὸς δῶσαντας δι-
 κης. ὡρῶν μίας δ' ἡμέρας ἢ συμβεβῆκε τοῖς Λακεδαιμο-
 νίοις, πῶλον ἐκέλευεν ἵππου λακκῶν ἐτοιμον ὡρῶν τὰς ἄ-
 φων τῶν παρθένων σφραγίσασθαι. τὸ δ' Πελοπίδην, ἐπὶ
 τῶν Λακεδαιμονίων γρατευσόμενων ἐν Τεγείᾳ, εἰς Λακ-
 κῶν πέμψαν τῆς ἐξέτασόντας ὡρῶν τῆς ἄφου βούτου, καὶ πυ-
 θόμην ὡρῶν τῶν ἑλκῶν, θάρρουντα τὴν γρατῶν ἐξαγα-
 γεῖν καὶ νικῆσαι.

Φάκος Βοιωτὸς μὲν ἔτι τῶν γῶν (ἡ γὰρ ἐκ Κλείσαν-
 τος) πατὴρ δ' Κλημῆνης, κάλλι τε καὶ ὡραζέοντα ἀφ-
 φερύσας. αὐτὴν ἐμνηστῆοντο νεανία τεύχοντα διδοκι-
 μῶτατοι ἐν Βοιωτίᾳ. ὃ δ' Φάκος δῆλας ἐξ ἄλλων ἀναβε-
 λῶς τῶν γάμων ἐποιεῖτο, φοβούμενος μὴ βιασθῆναι. τέλος δ'
 λιπαροῦτων ἐκείνων, ἡξίου ὅτι τῶν Πυθίᾳ ποιήσασθαι
 τὴν ἀρεσιν· οἱ δ' ὡρῶν τὸν λόγον ἐχάλεπηναι, καὶ ὀρμήσαν-
 τες ἀπέκτειναν τὸ Φάκον. ἐν δ' τῶν θυροβῶν ἢ κέρη θυροβ-
 ῶν ἴετο ἀφ' ἑσέως τῆς χῶρας· ἐδίωκον δ' αὐτὴν οἱ νεανία. ἢ δ'
 ἐπιτυχεῖν γεωργίς ἐν δῶν οἶτον συμπηῖσι, σωτηρίας
 ἔτυχε παρ' αὐτῶν· ἀπέκρυψαν γὰρ αὐτὴν οἱ γεωργοὶ ἐν
 τῶν οἴκῳ, καὶ οὕτω παρήσαν μὲν οἱ διώκοντες· ἢ δ' ἀφασθῆ-
 ῶν, ἐφύλαξε τὴν τῶν παμβιωτῶν εορτῶν καὶ τότε εἰς Κο-
 ρωνίδην ἐλθοῦσα, ἰκέτις κατέστη ὅτι τὰ βωμῶν τῆς Ἰτα-
 νίας Ἀθηνᾶς, καὶ τῶν μνηστῆρων τὴν ὡραζέοντα διηγῆται,
 πό, τε ἐκείνου ὄνομα καὶ τὴν πατερίδα σημάφουσα. ἢ
 λέγουσιν οἱ Βοιωτοὶ τὴν παῖδα, καὶ τοῖς νεανίας ἡγῶν
 κπῶν οἱ δ', αὐτὰ πυθόμην, εἰς Ὁρραμῶν κατὰ φθῶνισιν.

φιτερόων παλ...

A Oreum reuersus conuiuium celebravit. Ego, qui
 mature quid actū esset rescuisssem, corpus filij hu-
 mani: Spartamq; profectus, rem ad Ephoros retuli.
 sed illi facinoris eius nullam habuerunt rationem.
 Hæc narratio Scedasi animo mœstitiam attulit, su-
 spicanti suam quoq; causam Spartanis curæ non fu-
 turam. suam interim calamitatem seorsim hospiti
 narrauit. is ei hoc consilij dedit, vt neutiquam ap-
 pellaret Ephoros: sed in Bœotiam reuersus, filiabus
 sepulcrum conderet. Scedafus non obtemperauit:
 sed Spartam profectus rem ad Ephoros detulit. iif-
 que animum non aduertentibus, ad reges accessit:

B atq; ab his digressus quemvis populatium accedēs,
 suam miseriam deplorauit. Tandem cum nihil age-
 ret, per mediam discurrit urbem, manusque ad So-
 lem intendens, ac rursus terram ijs feriens, evo-
 cavit Furias, ac sibi denique mortem consciiuit. Ve-
 rum enim verò postea pœnas luerūt Lacedæmonii.
 Cum enim in omnes Græcos imperium occupa-
 uissent, & urbibus præsidia imposuissent: primum
 apud suos collocatum præsidium Epaminondas The-
 banus interfecit. deinde cum ea de causa Lacedæ-
 monii bellū intulissent: occurrerūt ad Leuctra The-
 bani, moti omine loci. nam & ante ibi fuerunt li-
 berati: quo tempore Amphictyon extorris à Sthe-
 nello factus Thebas venit: eosq; inueniens Chalci-
 densibus stipendiarios, interfecto Rege Euboensiu
 Chalcodonte, à tributo absoluit. Evenit autem, vt
 omnino succumberent in prælio Lacedæmonij a-
 pud ipsum filiarum Scedasi monumentū. Traditum
 est ante illum conflictum, Pelopidæ vni de ductori-
 bus Thebani exercitus, ob quædam ostenta quæ
 ipsi non admodum viderentur prospera, de auspiciū
 sententijs perturbato: in somnis adstitisse Scedafum,
 hortantem vt bono esset animo. nam Lacedæmo-
 nios eò ad Leuctra venire, vt Scedaso eiusque filia-
 bus pœnas pendant. ac iussisse, vt ea die quæ pugna
 esset antegressura, pullum equinum album ad vir-
 ginum sepulcrum immolaret. Pelopidam, adhuc
 Lacedæmonii apud Tegeam castra habentibus,
 misisse qui de eo sepulcro explorarent. cumq; rem
 ita habere ex eius loci incolis accepisset, confirma-
 to animo exercitum in aciem produxisse, victoria-
 que esse potitum.

C Phocus Bœotius erat, Glifante vrbe natus. Ha-
 buit is filiam Callirhoen pulcritudine, iuxtaque pu-
 dicitia præstantem. Huius coniugium expetebant
 xxx. iuvenes è tota Bœotica iuuentute nobilissimi.
 Phocus cum alias ex aliis dilationes nuptiarum fe-
 cisset, à vi sibi metuens: tandem illis vrgentibus, po-
 stulauit vt Apollini Pythio iudicium sponsi filia
 deligendi permitterent. illi indigne ferentes hanc
 eius orationem, facto impetu hominem interfece-
 runt. Virgo in eo tumultu effugit, ac per regionem
 istam se proripuit, insequentibus ipsam iuuenibus.
 cum autem incidisset in rusticos frumentu in hor-
 reo componentes, ab iis seruata est. occultauerunt
 enim eam in frumento: itaq; ii qui insequerantur,
 transvecti sunt cursu. Sic seruata, præstolata est tem-
 pus solennis omnium Bæotorum conuentus, quæ
 Pambœotia vocantur. quod vbi appulit, Coroneā
 profecta supplex confedit in ara Itoniæ Mineræ,
 ac de scelere procorum conquesta est, nomine &
 patria singulorum indicatis. Miserati puellā Bæo-
 ti, succensuerunt procis. Hi eo comperto, Oci ho-
 menum confugerunt: exclusiq; ab oppidanis, Hip-
 ου δ' ἀφασθῆν ὡρῶν τῶν Ὁρραμῶν, ὡρῶν ἰπ-

D Phocus cum alias ex aliis dilationes nuptiarum fe-
 cisset, à vi sibi metuens: tandem illis vrgentibus, po-
 stulauit vt Apollini Pythio iudicium sponsi filia
 deligendi permitterent. illi indigne ferentes hanc
 eius orationem, facto impetu hominem interfece-
 runt. Virgo in eo tumultu effugit, ac per regionem
 istam se proripuit, insequentibus ipsam iuuenibus.
 cum autem incidisset in rusticos frumentu in hor-
 reo componentes, ab iis seruata est. occultauerunt
 enim eam in frumento: itaq; ii qui insequerantur,
 transvecti sunt cursu. Sic seruata, præstolata est tem-
 pus solennis omnium Bæotorum conuentus, quæ
 Pambœotia vocantur. quod vbi appulit, Coroneā
 profecta supplex confedit in ara Itoniæ Mineræ,
 ac de scelere procorum conquesta est, nomine &
 patria singulorum indicatis. Miserati puellā Bæo-
 ti, succensuerunt procis. Hi eo comperto, Oci ho-
 menum confugerunt: exclusiq; ab oppidanis, Hip-

E Phocus cum alias ex aliis dilationes nuptiarum fe-
 cisset, à vi sibi metuens: tandem illis vrgentibus, po-
 stulauit vt Apollini Pythio iudicium sponsi filia
 deligendi permitterent. illi indigne ferentes hanc
 eius orationem, facto impetu hominem interfece-
 runt. Virgo in eo tumultu effugit, ac per regionem
 istam se proripuit, insequentibus ipsam iuuenibus.
 cum autem incidisset in rusticos frumentu in hor-
 reo componentes, ab iis seruata est. occultauerunt
 enim eam in frumento: itaq; ii qui insequerantur,
 transvecti sunt cursu. Sic seruata, præstolata est tem-
 pus solennis omnium Bæotorum conuentus, quæ
 Pambœotia vocantur. quod vbi appulit, Coroneā
 profecta supplex confedit in ara Itoniæ Mineræ,
 ac de scelere procorum conquesta est, nomine &
 patria singulorum indicatis. Miserati puellā Bæo-
 ti, succensuerunt procis. Hi eo comperto, Oci ho-
 menum confugerunt: exclusiq; ab oppidanis, Hip-

F profecta supplex confedit in ara Itoniæ Mineræ,
 ac de scelere procorum conquesta est, nomine &
 patria singulorum indicatis. Miserati puellā Bæo-
 ti, succensuerunt procis. Hi eo comperto, Oci ho-
 menum confugerunt: exclusiq; ab oppidanis, Hip-
 ου δ' ἀφασθῆν ὡρῶν τῶν Ὁρραμῶν, ὡρῶν ἰπ-

potas contenderunt, quod est oppidulum ad Heliconem inter Thebas & Coroneam situm. ibi ergo fuerunt recepti. Miserunt deinde Thebani, qui dedi percussores Phoci iuberent. cumque non dederentur, expeditionem in Hipposas una cum aliis Bœotis fecerunt, duce Phædo tum Thebanorum prætor. obfessoque oppidulo, quod munitum erat, siti hostes in potestatem redegerunt. Proinde comprehensos homicidas lapidibus obruerunt: reliquos Hippotenses in seruitutem abduxerunt, murisque & domibus destructis, agrum inter Thebanos & Coronenses diuiserunt. Ea nocte, quæ Hipparum excidium præcessit, vocem ex Helicone crebro auditam tradunt dicentis, Adsum: & procos xxx. intellexisse eam Phoci esse vocem. Qua autem die lapidibus sunt obruti, monumentum senis Phoci Glifante positum, crocum stillasse. Phædo etiam à pugna reuerso nuncium allatum de nata ipsi filiola: cui omnis gratia Nicostratæ nomen fecerit.

ALCIPPVS Lacedæmonius ex vxore Damocrita duas filias suscepit. Is cum optime consulere reipremque ex eius vsu gereret, ab aduersæ factionis hominibus per inuidiam apud Ephoros delatus fuit, iisque persuasum mendaci oratione, Alcippum leges conuellere instituisse. Iussus itaque solum vertere, Sparta abiit. Vxorem autem cum filiabus sequi maritum volentem magistratus retinuit, publicatis insuper Alcippi bonis, ne dos esset filiabus. Cum vero nihilominus essent qui eas ob patris virtutem ambirent: inimici edictum de non ambiendis eis impetrauerunt. hoc causæ prætextantes, Damocritam sex numero optauisse vt quamprimum filiarum ipsius filios parerent, vltiores paternæ iniuriæ futuros. Ita vnde quaque circumscripta Damocrita, publicam exspectauit solennitatem: qua de more mulieres vna cum virginibus, domesticis, & infantibus conueniebant, matronæ autem procerum seorsim in androne seu conclauis quodam noctem festiuam ducebant. Tum gladio succinctæ, vna cum filiabus in templum se contulit, obseruauitque id tempus, quo vniuersæ in androne mysteria peragebant. Ibi aditus occlusis, multa ad fores ligna congestis, quæ fuerant ad eius festiuitatis sacrificium comparata: ignemque immisit. Viris autem ad restinguendum incendium accurrentibus, Damocrita filias, seque super eas iugulauit. Lacedæmonii cum non haberent in quem defæuissent, cadauera Damocritæ & filiarum extra fines proiecerunt. Ob quod facinus irato deo, magnum illum terræ motum Lacedæmoniiis immisissimum fuisse narant.

ὁ κείναις ἐαυτήν. ὅσοι ἔχοντες δὲ οἱ Λακεδαίμονιοι ὅποι τὸν θυμὸν ἀπερείσονται, ἐκ τὸς ὄρων ἔρριψαν τὴν Δαμοκρίτῃς καὶ τῶν θυγατέρων τὰ σώματα. ἐφ' ᾧ μιλύσαντος τῆς θεοῦ, τὸν μέγαν ἰσοροισι Λακεδαίμονιοις σεισμὸν ἐπιγινέσθαι.

Α πότας εἰσώρμησαν (καὶ μὴ ἴδω ὡς τὰ Ἑλικῶνι κειμένη μεταξὺ Θήβης καὶ Κορωνείας) οἱ δὲ ὑποδέχονται αὐτοῖς. εἶτα πέμποσι Θηβαῖοι ἔξαυτοῦτες τοὺς Φώκου Φοῖβος. τῶν δὲ οὐ διδόντων, ἐγράτευσαν καὶ μὴ τῶν ἄλλων Βοιωτῶν, στρατηγῶν τοὺς Φοίδου, ὅς τότε πλεῖστον τῶν Θηβαίων διεῖπε. πολιορκήσαντες δὲ πλεῖστον ὄχλον οὐσαν, διέφυε δὲ τῶν ἐνδὸν κρατηθέντων, τοὺς καὶ Φοῖβος ληφθέντας κατέκτανε, τὸς δὲ ἐν τῇ κάμῃ ἐξέλυσε ἀποδύσαντο. κατασκάψαντες δὲ πρὸς τείχη καὶ τὰς οἰκίας, διένειμαν πλεῖστον χρόνον Θηβαῖοι τε καὶ Κορωνῆσι. Φασὶ δὲ νυκτὸς, πρὸ τῆς ἀλώσεως τῶν ἰπποκτόν, Φωνίῳ ἐκ τῆς Ἑλικῶνος πολλάκις ἀκούσθαι ἀληθινῶς πινος, Γάρριμι. τὸς δὲ μνηστῆρας τοῖς τελέσθαι τὸ πρὸς τὸ φῶνημα γινώσκοντες ὅτι τῶν Φώκου εἴη. ἡ δὲ ἡμέρα κατέκτανθησαν, τὸ ἐκ Κλείστου μῆμα τῶν γέροντος κρόκα φασὶ ῥέσσαι. Φοίδου δὲ τῶν Θηβαίων ἀφροντικῆς στρατηγῶν ἐκ τῆς μάχης ἐπὶ νύκτι, ἀγγεληναι θυγατέρας γενημένης, αἰσιούμηνον πρὸς τὴν ῥέσσαι Νικεστράτιν.

Ἄλκιππος τὸν καὶ γένος Λακεδαίμονιος ἡγήμας Δαμοκρίταν, πατὴρ θυγατέρων γίνεται δύο συμβουλῶν τῆς πόλεως κέρπει τε καὶ πρὸς τῶν ὅπου δέονται Λακεδαίμονιοι, ἐφροντικῆς ὑποτῆ ἀντιπολιτευομένων, οἱ τοὺς ἐφόρους φευδέσι λόγοις ὡς ἀγαθόντες, ὡς Ἄλκιππου βουλομένου τοῖς νόμοις καταλύσαι, φυγῆναι πρὸς τὸν ἀνδρα. καὶ ὁ καὶ ὑποεῖλητε τῆς Σπάρτης, Δαμοκρίταν τὴν γυναικα καὶ τῆς θυγατέρων βουλομένη ἐπεσθαι τὰνδρὶ ἐκώλυον. ἀλλὰ καὶ τῆς οἰσῆας αὐτῆς ἐδήμωσαν, ἵνα μὴ ὑποβάσι πρὸς αἰ παρθένοι. ἐπεὶ δὲ καὶ ὡς ἐμνηστῆρον τὸ πινος τῆς παιδας ἀφ' ἧς τὴν τῆς πατρὸς ἔρετιν, ἐκώλυον οἱ ἔχροντες ἀφ' ἧς φησὶσθαι μὴ μνηστῆρας ἵνας τῆς κέρρας, λέγοντες ὡς ἡ μήτηρ αὐτῶν Δαμοκρίτα πολλάκις ὄξαστο τὰς θυγατέρας τῆς κέρρας γυναικῶν παιδας, ἀμφοτέρων τῶν πατρὶς θυγατέρων. πρὸς τὸν δὲ ἡ Δαμοκρίτα πρὸς τὴν ἀνδροῦν, ἐτήρησε ἵνα πρὸς τὴν εορτῆν τῆν, ἐν ἧς γυναικες ἀμα παρθένοις καὶ οἰκείοις καὶ ἡ πόλις εἰώρταζον· αἱ δὲ τῶν ἐν τέλει, καὶ ἑαυτὰς ἐν ἀνδρῶν μεγαλω διεπρόμνηστον. Ἐίφοσ τε ὑποζωσαμένη, καὶ τῆς κέρρας λαβοῦσα νυκτὸς ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ τὸν ὡς ἀφύλακτα ἐφ' ἧς πᾶσαι τὸ μυστήριον ἐπέτελλω ἐν τῶν ἀνδρῶν καὶ κέρρας θυγατέρων τῶν εἰσόδων ἐξέλα τῆς θυγατρὸς πολλὰ πρὸς τὴν ἵσασαι, (ταῦτα δὲ ἴδω εἰς τὴν τῆς εορτῆς ἵσασαι ὑποτῆ κείνων παρεσθαισθαι) πῦρ ὄνηκε· σιωπόντων δὲ τῶν ἀνδρῶν ὅτι τὴν βοήθειαν, ἡ Δαμοκρίτα τὰς θυγατέρας ἀπέσφαξε, καὶ ἐπ'